

Tuần Báo Vô Vi

29 tháng 12 năm 2013

Số 166

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Từ đâu mà tạo ra sự sống còn của muôn loài vạn vật?
2. Lý nào là lý cao siêu?
3. Muốn đem lại hòa bình cho mặt đất thì phải làm sao?
4. Chuyện gì là chuyện lạ trên đời này?
5. Làm người thường hay bậc bực tại sao?
6. Ngoài nước lửa gió đất thì còn cái gì quan trọng hơn?
7. Người đời thích vui tại sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 8 tháng 3 năm 1996 1) Hỏi : Từ đâu mà tạo ra sự sống còn của muôn loài vạn vật? Đáp: Thưa, từ thanh khí điền của Trời và Đất hóa sanh vạn vật, sức sống trong hy vọng và hy vọng, tiến hoá trong cõi phù sanh tạm và tiến về thanh tịnh. Kệ: Bước vào cõi tạm sống phân minh Đời đạo mở đường trong chuyển trình Học hỏi không ngừng trong ác độc Tự minh tự tiền tự quy hình.	Ngày 9 tháng 3 năm 1996 2) Hỏi : Lý nào là lý cao siêu? Đáp: Thưa, lý siêu thoát là lý cao siêu, chỉ có hành pháp thì mới thấu triệt được giá trị của sự thanh tịnh, càng thiền thì sẽ càng hiểu được chiều sâu của nội khoa tâm lý. Kệ: Quy nguyên giếng mỗi gốc muôn loài Hỗ trợ tâm linh tự tiến hoài Khai sáng chơn hồn duyên tự thức Bền lâu thanh nhẹ chẳng bi ai.
Ngày 10 tháng 3 năm 1996 3) Hỏi : Muốn đem lại hòa bình cho mặt đất thì phải làm sao? Đáp: Thưa, muốn đem lại sự hoà bình cho mặt đất thì nhơn loại phải tránh ác hành thiện, tức là phải tu thiền, hướng về thanh tịnh tự cây đèn lồng đạo đức thì mới đem lại sự hòa bình cho mặt đất. Kệ: Tự minh sáng suốt tự phân độ Giải toả phiền ưu giải nắm mờ Bực nhọc trong lòng ta giải toả Chung vui thanh tịnh tự Nam Mô.	Ngày 11 tháng 3 năm 1996 4) Hỏi : Chuyện gì là chuyện lạ trên đời này? Đáp: Thưa, sự hiện diện của loài người là chuyện lạ nhứt trên đời này, phải bước qua một hành trình cấu trúc siêu nhiên cực kỳ tinh vi của Trời Đất, cho nên có câu: Nhơn thân nan đắc, Pháp nan ngộ - có xác là một điều khó, gặp pháp để tu lại càng khó hơn. Chúng ta may mắn được cả hai, chỉ có thiếu hành mà thôi! Dày công tu luyện thì sẽ đạt thành. Kệ: Tự tu tự tiền cõi thanh tịnh Thức giác bình tâm tự sửa mình Điều luyện Đạo Đời trong ý chí Khai thông tự tiền thông hành trình.
Ngày 12 tháng 3 năm 1996 5) Hỏi : Làm người thường hay bực bội tại sao? Đáp: Thưa, làm người cơ tạng liên hệ với vũ trụ quang, thời tiết có thể làm cho thể xác bực bội, đối với người không tu thiền, không có pháp giải sự bực nhọc trong nội tạng, thần kinh khối óc bất bình thường, hướng ngoại rất dễ bị động trong tâm thức, dễ tạo rối cho chính mình, ngược lại có pháp tu và hành đúng thì mới có cơ hội tự giải. Kệ: Thức tâm mới hiểu phần hồn động Hối cái ăn năn tự tiền thông Đồ vỡ không còn tâm giác thức Thực hành liên tục chẳng còn mong.	Ngày 13 tháng 3 năm 1996 6) Hỏi : Ngoài nước lửa gió đất thì còn cái gì quan trọng hơn ? Đáp: Thưa, ngoài nước lửa gió đất chỉ còn điển quang là quan trọng và vô cùng uyển chuyển tiến hoá nhanh nhẹ và sáng suốt nhất, người tu thiền cần phát triển ngay trung tim bộ đầu trực chuyển vào trung tâm sinh lực căn khôn vũ trụ, thì lúc nào cũng vui và hợp thời giải nghiệp tâm và thăng hoa tiến hoá hợp thời. Kệ: Cảm thông nguyên lý từ giờ (thiếu từ) Tiến triển không ngừng chẳng có mơ Đời đạo song hành tâm thức giác Chẳng còn mê loạn chẳng còn mơ.

Ngày 14 tháng 3 năm 1996

7) **Hỏi :** Người đời thích vui tại sao?

Đáp: Thưa, người đời thích chung vui mới có ấm áp, người đạo thì thích thanh tịnh mới được thăng hoa về phần hồn, cho nên người tu thiền luôn luôn khiêm tốn và nhịn nhục, sẽ không còn mất hay còn nữa.

Kệ:

Chẳng còn bốn ba mới xuất ra
Hồn tâm thanh nhẹ mới ôn hoà
Quý Trời quý Phật trong thanh tịnh
Trời Đất không xa sống chung nhà.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

TÌNH THƯƠNG (tiếp theo)

...

Hỏi chớ tôi lập ra thế gian tôi làm điều phước sanh con đẻ cháu, mà ông nói vậy là sai. Không ! Chúng ta kiểm chứng lại, người đông chừng nào chiến tranh càng gay gắt chừng nấy. Người đông chừng nào sự phần nộ càng nhiều, gây hấn càng nhiều, bày biểu sự sai lầm càng nhiều, giết chóc càng nhiều. Bây giờ chúng ta nói, hỏi lại cho kỹ, không đời lấy gì có đạo, không có cha mẹ lấy gì có ta, thì cái nguyên căn đó đối với một Tiên đồng, thì người ta nhận xét hai thành quả rõ ràng: một là tiến lên trên phần hồn vô sanh vô tử bất diệt, thì tất cả những phần hồn được quyền tiến lên và được quyền đi xuống. Chớ thế gian đâu có tạo ra phần hồn, mà các bạn làm được phước gì ? Thế gian tạo ra cơ hình mà thôi, còn cái phần hồn nếu mà không có chỗ lưu trú họ sẽ tiến theo cái chiều hướng khác. Ở bên cõi vô hình khối Địa Tiên rồi tới Trung Thiên, rồi tới Thiên Tiên, rồi tới Phật Giới họ cũng vẫn tu chớ không phải là nung nấu ở trong cái thể xác này mới tu được. Nhưng mà cái phần, từ thể xác mà không biết nhận định lấy mình, rồi đi tới cái chỗ chết, xác thác ra ma, rồi hỏi những người đó có cơ hội tu không? Có !

Họ có những sự gặp phải những sự giày xéo của sự sanh sống, đời sống của một con ma, của một con quỷ, rồi cái sự đau khổ đó nó triển miên, một ngày kia họ sẽ thức tỉnh. Lúc đó, họ mới tự giải tiến lên trên. Họ tiến về cái cõi Tiên Phật để lo tu tịnh. Hồn vía họ cũng vẫn tương hội, nhưng mà thời gian nó có hơi chậm hơn là mang thể xác con người. Cho nên, thể xác con người nó đầy đủ ngũ vị, cho nên thường thường ma quỷ nó muốn xâm chiếm cơ thể, để cư ngụ ở trong cái thể xác đầy đủ ngũ vị. Nhiều người bị ma xâm nhập dùng pháp thuật để đuổi ra chỉ một thời gian tạm mà thôi, nhưng mà chính chủ nhân ông bằng lòng, là người làm chủ cái tiểu thiên địa này, là người đã bị xâm phạm đó thức giác, tự sửa chữa đánh đổ, thì cái phần hồn của ngoại xâm nó phải ly khai. Cho nên, phần hồn luôn luôn trường tồn, và luôn luôn được tiến triển theo đà tiến của nó. Còn cái cõi thể sanh tạm bợ này chỉ thừa hành trong một cái thức giác mà thôi. Tuy chúng ta ở thế gian mấy chục năm, một trăm năm, nhưng mà rốt cuộc người nào cũng vậy: sanh, lão, bệnh, tử, tới cái đau đớn già nua; rồi đâm ra thức giác, chính tôi đã làm điều sai lầm quá nhiều. Tôi chưa hiểu lấy tôi, tôi

không chịu sửa lấy tôi, và tôi nung nấu cái bản tính tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ô, dục. Ngày nay, tôi mới mang những cái bệnh nan y, rồi đâm ra lính quỳnh không biết đây rồi sẽ đi đâu, sẽ về nơi nào? Cái đơn vị nào mới là chỗ chơn chánh của tôi. Cho nên chúng ta vì cái lẽ đó, trong cái đường đi tịch mịch âm u không thể giải quyết được. Cho nên chúng ta mọi người đây, nghiên cứu, tự sửa chữa lật đổ cái tình thể hiện hành, trong trí, dũng, đại hùng, đại lực, đại từ bi, sửa mình để tiến. Chắc chắn ta phải tiến, sẵn có cái pháp này là nó bảo vệ cho đủ mọi phương diện của bạn. Bạn soi hồn tự xuất phát luồng thanh điện bộ đầu. Bạn làm Pháp Luân đánh đổ tất cả những trược điện, nó đi theo đại tiện và tiểu tiện, lỗ chân lông. Sở lưu là phần thanh điện để các bạn mới thừa tiếp cái thanh điện ở bên trên. Sự cảm ứng của các bạn nó sẽ thay đổi, và nó sẽ tiến lên trong cái đà tiến đi lên chứ không đi xuống.

Tuy rằng, các bạn đã sống chung trong một cái gia đình, tạo ra một cái cảnh thể sanh ở thế gian, trong cái kích động và phản động của cái gia cang; nhưng mà chúng ta bình tâm chấp nhận. Rồi chúng ta sẽ vui cười, vui cười để xem xét do những hành động xung quanh của chúng ta, từ cái manh áo, miếng cơm, lời nói, đều là ở trong cái tinh thần xây dựng, và đưa chúng ta tiến tới tốt độ Vô Vi. Nhiều bạn bước vào tu đây, thấy tôi gặp khó khăn nhiều quá, nhưng mà theo cái sự hiểu biết của tôi, thì tôi thấy các bạn đã tiến triển nhiều quá. Các bạn chấp nhận chịu soi hồn, chịu pháp luân, chịu thiền định, là các bạn đã bắt đầu sửa sai những cái thần kinh náo hức trong bộ đầu các bạn. Tự nhiên sự tham lam bành trướng trước kia nó phải ngừng lại, và nó sẽ tiếp thu cái thanh điện ở bên trên.

Cho nên, các bạn vì bản tánh tham lam, các bạn thấy các bạn mất cái này, mất cái kia, mất cái nọ; nhưng mà các bạn cố gắng đi

như quá trình của tôi đã đi, và ông Tư đã đi, thì các bạn thấy các bạn chẳng có mất cái gì, vì nguyên bản các bạn đến đây chẳng đem được một hột cát xuống thế gian. Rồi trong lúc các bạn đi hỏi chờ các bạn mất cái gì? Các bạn không có, lấy cái gì mất! Nhưng mà các bạn mất hẳn sự sáng suốt; đem sự sáng suốt của bạn đâm vào phục vụ ở trong cái chỗ tối tăm. Cho ta đây là tài, ta đây là hay, ta đây là tốt, ta đây là giỏi hơn tất cả mọi người, vì ta đã học nhiều, ta đã hiểu nhiều; nhưng mà các bạn không chịu buông bỏ ra, để đi trở về cái thanh không điện quang, tự động có của bạn.

Thành ra, khi mà các bạn đã học rất nhiều, tìm hiểu rất nhiều, nhưng mà các bạn kiểm thảo trở lại, thì cái thành quả rất ít về phần thiêng liêng. Cho nên, ở đây đòi hỏi sự thực hành của các bạn, để các bạn sớm trở về với thiêng liêng tánh. Tất cả nó hoà cảm với thiên nhiên, nhơn cảnh, Thiên cảnh, Phật giới, thì cái sự vui vẻ của ngũ uẩn và ngũ tạng của các bạn, nó sẽ nở đều cũng như trăm hoa đua nở. Cho nên, các bạn thấy những người tu, đi tới tốt độ thanh cao, mở bộ đầu, thì miệng họ lúc nào cũng tươi cười, chấp nhận giải đáp bất cứ cái gì các bạn đã và đang kẹt. Hỏi người đó ngu sao? Không ! Người đó đã có một cái bình tâm sáng suốt, người đó có phần thanh điện để chiếu rọi cho mọi tâm hồn đang lầm lạc, từ lãnh vực này cho đến lãnh vực kia, từ cái nút kẹt này cho đến cái nút kẹt kia. Người cũng dùng cái từ tâm, mà để chiếu rọi cho đôi phương, để đối phương tự tìm hiểu lấy họ, rồi thức giác mà tu. Chớ không phải rằng người đó là điên cuồng, để trả lời những câu nói vu vơ. Cho nên, có một cơ hội các bạn được tiếp tục ngồi chung với nhau, đồng nghiên cứu với nhau, đồng thử thách với nhau. Tôi thấy cái chuyện rất cao quý và dẫn tiến các bạn tới một đạo pháp chơn chánh. Nếu các bạn dùng

bình tâm, tha thứ lẫn nhau, sau một cái lời trau dồi sửa đổi, có đi trong cái sai lầm chấp mê của thế gian. Nhưng mà chúng ta phải tưởng nhớ lại Vô Vi, động rồi hết động, tức rồi hết tức, buồn rồi hết buồn, vui rồi cũng chẳng có vui. Các bạn mới lãnh hội được cái bình tâm là gì? Sau cái đạt được cái bình tâm, thì các bạn đi nơi nơi đều dung hòa, không phải tới thiên đường này các bạn mới nói pháp được. Nhưng các bạn ở gốc cây kia, các bạn cũng nói được. Các bạn đi ăn một tô hủ tiếu trong tiệm nước, các bạn cũng có thể nói pháp được. Nơi nào đều có pháp để chính chúng ta sẵn có sẵn, từ động loạn chúng ta đã sửa chữa cho nó đến thanh tịnh, thì ở lúc nào, và ở giới nào chúng ta cũng thanh tịnh và hoà đồng với tất cả.

Vì cái thiên đường chơn chánh của chúng ta là đâu? Thiên đường chơn chánh của chúng ta là một giờ khuya. Cái giờ hôn mê đó, mà chúng ta sửa từ cái tối đi tới cái sáng. Cái giờ đó là các bạn đang thu dọn, đi tới thật sự thiên tâm, chứ không còn chấp nhận sự mê loạn nữa. Thiên đường là để làm gì? Để đem lại mọi sự thanh tịnh cho mọi người. Cho nên, các bạn đến đây là một cái thiên đường, khi các bạn bước vào thiên đường, sự suy tư các bạn nó đã bộc lộ ngay. Tôi cần có phần thanh điển. Tôi cần có sự thanh tịnh. Tôi cần có cơ hội để tự sửa chữa, thì một giờ khuya kia cũng vậy, các bạn soi hồn, pháp luân là các bạn cũng đi tới cái sự đứng đắn, cũng như các bạn bước vào thiên đường này.

Cho nên, hôm nay tôi không đến đây với các bạn, là tôi muốn để các bạn tự khai thác lấy các bạn, và tự mở thanh điển các bạn. Nhiên hậu, các bạn mới cảm giác, và tìm hiểu thêm cái phần thiên điển của riêng tôi, cái thanh điển của riêng tôi, và cái thanh điển của vũ trụ, và cái thanh điển trong cái khối Vô Vi, của những bạn đạo của chúng ta tu, và đã lia thể xác nhưng mà vẫn tới hội ngộ với chúng

ta, trong mỗi kỳ thứ bảy hay là chủ nhật, bất cứ các bạn ngồi ở khối nào, cũng có cái sự giúp đỡ và xây dựng. Cho nên, tôi rất hy vọng các bạn nên tiếp tục cởi mở lẫn nhau, tìm hiểu lẫn nhau sau một cái thời thiền. Rồi chúng ta mới lấy cái điển thanh lọc cái điển, hoà cảm từ nam, phụ, lão, ấu, kẻ lớn, người nhỏ cũng đồng đứng trong một tâm trạng tiến về thanh tịnh thay vì động loạn. Chúng ta không muốn làm cho nó mất pháp. Hỏi chớ pháp ở đâu mà làm cho nó mất? Ở đây không cúng, không quảy, không làm gì mà làm sao cho nó mất, bởi vì mỗi người đều có sự thanh tịnh. Chúng ta không muốn mất sự thanh tịnh đó. Chúng ta tiếp tục khai thác sự thanh tịnh sẵn có của chúng ta, để tiến tới sự thanh tịnh tột độ, và hoà cảm với thanh tịnh của Đức Di Lạc, Đức Di Đà đang vui cười chiếu rọi, dẫn dắt tâm hồn của các bạn từ giờ, từ phút, trong lúc các bạn tưởng mên đến người. Chúng ta mọi người thực thi đạt tới sự sáng suốt. Tôi hỏi, lúc đó các bạn mới thấy tình thương là gì? Thương ai hơn họ thương mình hơn ai! Nếu các bạn không biết sửa lấy bạn, các bạn đi dao động, việc này tới việc kia, việc nọ. Rốt cuộc, kết quả là gì? Cho nên, mình phải sửa lấy mình, sửa lấy ta, không có nên phung phí, không có nên chà đạp ta quá nhiều, phải nung nấu, khai thác, nuôi dưỡng ngũ uẩn để cho nó tiến lên tới Vô Vi không động. Rồi tận dụng khai thác luồng trực điển của ngũ tạng, để cho nó hoà đồng với ngũ uẩn. Đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu. Lúc đó, cái niềm vui nó sẽ đem lại cho mọi gia đình, niềm vui nó sẽ đem lại cho mọi xã hội, niềm vui nó sẽ đem lại trên mảnh đất phù sanh, bất cứ một quốc gia nào.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 3/8/1974)

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ LƯU ĐÔNG SAN JOSÉ, CA
Chị NXM

Kính thưa Thầy, con xin phép được hỏi Thầy ý nghĩa của một câu kệ trong Mục Bê Tám (LED Weekly #15) và một câu thơ của Thầy đăng trong LED Weekly #16 để con có thể dịch cho đúng. Con thành thật cảm ơn Thầy.

Hỏi: LED Weekly Oct.: 8, 1995 (LED#15), Mục Bê Tám ngày 14-08-95

Hỏi: Tiền là gì ?

Đáp: Thưa, tiền là vạn năng, gom gọn, tình thương của mọi người nhìn nhận giá trị chung, thiện ác phân minh, tạo thành phương tiện khi cần.

Kệ:

Luân lưu đóng góp phần diu tiến

Thành tựu nhơn gian giải nỗi phiền

Khi có khi không đều dẫn tiến

Cuối cùng giải bỏ bớt lo phiền.

Câu: “Thành tựu nhơn gian giải nỗi phiền” có phải đây là tâm thức thành tựu, phần hồn thức giác thì mới giải được nỗi phiền ?

Đáp: Nói về tiền, thì khi kiếm được tiền đầy đủ cho cuộc sống thì không có phiền muộn nữa. Còn nói về phần hồn thì hành thông sáng suốt, thì sẽ không còn lo âu nữa, tức là không còn tội phước, phần hồn được thăng tiến tu học, vững tâm hành pháp. Hành là lo cho tương lai, chứ không phải ngồi đó suy luận và lo âu cho tương lai. Lo cho tương lai là tạo động.

Hỏi: Tiếp theo ý của câu trước: “Luân lưu đóng góp phần diu tiến” vì đồng tiền được sử dụng trong xã hội nhân gian và đóng góp cho phần hồn hiểu biết và tiến hoá.

Đáp: Nhờ đồng tiền, kẻ làm việc này, người làm việc nọ, tạo phương tiện cho mọi người chung sống.

Hỏi: LED Weekly Oct. 15, 1995 (LED#16), thơ Trời Chuyển

Chuyển thông Thiên Địa quy tòng

Nắng mưa Trời Chuyển một vòng khai thông

Nhìn xem định luật hóa công

Phân Minh rõ rệt từ trong ra ngoài

Khai thông tứ quý thị oai

Bốn mùa rõ rệt Trời sai người làm.....

Thưa Thầy, tứ quý đây là gì, có phải là bốn phương (đông tây nam bắc) trong đại vũ trụ, và trong tiểu vũ trụ cũng có bốn phương? Hay Tứ Quý đây là 4 tầng quan trọng nhất trong con người ?

Đáp: Xuân hạ thu đông.

T/Đ TÚ THÔNG, HOUSTON

Anh MA

Hỏi: Kính thưa Thầy, Khi niệm Phật, xương đầu và cổ thường kêu, triệu chứng này bao giờ mới hết?

Đáp: Khi niệm Phật, nhắm mắt thành tâm hướng về luồng điện đại trí của Đức Di Đà trong lúc rảnh rỗi, cứ vậy liên tục thì luồng điện sẽ phát triển ngay trung tim chân mày từ từ sẽ rút giữa trán, đi dần lên bộ đầu mô ác, đủ lực lượng sẽ tiến về trung tim bộ đầu xuất phát từ đó đi lên thì sẽ không còn giựt nữa. Tu hướng về Phật, tức là đường cũ của Ngài đã và đang đi, phải hết sức kiên nhẫn làm Pháp Luân Thường Chuyển và Niệm Phật thì sẽ thành tựu ở tương lai.

Chị MTV

Hỏi: Kính thưa Thầy, khi con ngủ, con cứ nghiến răng, tập Pháp thiền này có hết bệnh này không?

Đáp: Bệnh là nghiệp thân, nếu chịu cố gắng thực hành pháp môn đứng đắn duyên lành sẽ đến và sẽ gặp người tốt chỉ dẫn về thể thao hay về thuốc men thì bệnh sẽ được thuyên giảm, từ đó có cơ hội xây dựng niềm tin thật thà hướng về chư Phật thì mọi sự may mắn sẽ đến liên tục, lúc ấy sẽ cảm thấy sự mâu nhiệm của Bề Trên mà hành sự, thì nghiệp tâm sẽ được giải tỏa, ổn định mà tự tu tự tiến.

T/Đ LƯU ĐÔNG SYDNEY

Hỏi: Kính thưa Thầy, con thường mở băng niệm Phật và ngồi xếp bằng quay mặt vào hướng Nam để niệm Phật vào buổi chiều tối từ 6 giờ 30. Mỗi lần như vậy kéo dài từ 30 phút đến 1 tiếng. Con cảm thấy khoẻ lại sau giấc niệm Phật. Con xin hỏi là

trước khi niệm Phật có cần chú nguyện gì không?
Và sau khi niệm Phật có cần làm động tác xoa bóp để xả không? Con xin cảm ơn Thầy.

Đáp: Chú tâm niệm Phật tức là tự giải khổ nạn.

GENEVE, THỤY SĨ

Chị NTYM

Hỏi: Thưa Thầy, tại sao gọi "tịnh trong tịnh" ? Xin Thầy giảng rõ thêm ?

Đáp: Trong mê có tỉnh, tức là bắt đầu bước vào cửa tịnh. Khi tịnh rồi thì sẽ không còn một mảy may dấy động nào cả.

Hỏi: Thưa Thầy, mình không chịu nổi nghiệp tâm của chính mình thì làm sao chấp nhận nghiệp tâm của người khác để tránh khỏi cảnh tự vệ ?

Đáp: Người tu phải dẫn thân trong đường lối tự tu tự tiến, tức là tự giải nghiệp. Khi bằng lòng giải nghiệp trong thực hành thì sẽ không bao giờ ôm nghiệp của người khác. Chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai là vậy.

Hỏi: Thưa Thầy, tại sao lúc trước con vừa thương vừa ghét Thầy nhưng gần đây chỉ có biết thương và nhớ Thầy quá chừng ? Xin Thầy thật sự tha cho con cái tội ghét Thầy. Thầy có nói là Thầy không có giận con!

Đáp: Thương là từ ghét đến thương - mới thật là thương. Bằng lòng đồng hành chung đường chung lối vui thương bớt động, đó là nguyên lý của Trời Đất dẫn tiến tâm linh hành trình sáng suốt, đồng hành đồng tiến trong bình đẳng thì mới thật là người tu, chung đường chỉ có một mà thôi. Xây dựng và giúp đỡ lẫn nhau trong tâm thức, chứ không ôm lý luận vô trách nhiệm nữa.

T/Đ LƯU ĐỘNG PERTH

Anh PTH

Hỏi: Thưa Thầy phương tiện để tìm chân lý là trí huệ, là tìm hiểu chứ không phải là chống đối ?

Đáp: Đúng vậy. Tìm hiểu và hòa tan với sự thật sẽ thấy rõ và phát tâm xây dựng nhiều hơn là chống đối. Người xưng danh tu thiếu niệm Phật thì đại trí chưa mở, thuộc loại người thiếu trí hay chống đối, chẳng giúp được mình và không chịu hòa với ai cả - rất tội nghiệp!

Hỏi: Thưa Thầy, thù hằn chống đối là tạo địa ngục và đồng thời cũng diệt sự sáng suốt của chính mình ?

Đáp: Đúng vậy. Hướng về Trời thì khối óc phát triển, đường đi rộng mở, ngược lại khép kín khối óc và phá hoại thần kinh từ khối óc cho đến ngũ tạng, xác thân sẽ bị yếu ớt, điện năng hao tán khó trụ, thường hay thị phi nói chuyện người khác mà không chịu tự sửa mình trong thức giác, hướng về đường lối âm u, lúc chết sẽ bị sa vào địa ngục tối tăm cực nhọc không lối thoát. Cho nên ở đời này, trước mắt mọi người đều cảm thấy nhân nào quả nấy, tức là tâm làm thân chịu. Người tu thiền chẳng có than ván và kêu ca, bằng lòng tự tu tự tiến, tức là tự giải.

Hỏi: Thưa Thầy, học LED Weekly, bạn đạo có cần cùng nhau tham khảo câu trả lời của Thầy để tìm hiểu ý Thầy dạy không ? Như mục đích thứ 5 trong phần "đề nghị cách sinh hoạt qua Mục Bé Tám" ? Kính chúc Thầy vạn an.

Đáp: Những sanh hoạt đã qua do bạn đạo đã dẫn thân thực hành tìm hiểu sự sáng suốt từ câu trả lời, không khác gì nhìn kiếng Vô Vi thấy mặt mày dơ dáy thì phải tự lo liệu thì nó sẽ tốt ở về sau. Nếu không tham gia trong đường lối xây dựng tâm linh cho chung thì hành giả sẽ vắng chiều hướng phát triển tâm linh, sẽ không thấy chính mình nhiều hơn.

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 25 tháng 1 năm 1980
MẤU ÁI 3

Thế gian lập vị đặt ngôi
Sống trong trật tự đứng ngôi giải khuây
Tranh đua giữa tớ và thầy
Đều là con mẹ thơ ngây cỗi trần.

Mẹ thương giáo dục hằng ngày
Muốn con tiến hóa đoạn này đoạn kia
Muốn con đoàn kết không chia
Muôn loài như một chớ lìa càn khôn.

Quy nguyên chơn cảnh ôn tồn
Trở về hồn vía sanh tồn muôn năm
Mẹ thương nhẩn nhủ dò thăm
Muốn con sớm đạt đến tâm tự tu.

Thương con thơ ấu thương nhiều
Mong con đến lớn lập điều hạnh tâm
Chớ nên tự tạo sai lầm
Đạo đời minh bạch tự tâm tự đi.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Hai (tiếp theo)

LẠI ĐẠO CUNG BẮC HOA LẮNG NGHE

BẮC HOA ĐỂ QUÂN THUYẾT PHÁP

...

Đế Quân: Dương Sinh hãy đi theo tôi...

Dương Sinh: Thưa vâng. Qua một con đường nhỏ tới một vùng đất cằn cỗi, cây cỏ úa vàng khô héo, phía trước có một trái đồi trọc, hoàn toàn thiếu màu xanh và sức sống, dưới chân đồi còn có một cái ao rộng, nhìn màu nước coi có vẻ rất độc và tù hãm, không một thứ sinh vật nào sống nổi là tại sao, và vì lẽ gì ở đây lại có tới hai loại phong cảnh quá khác biệt nhau như vậy?

Đế Quân: Trái đồi này gọi là đồi suối vàng, còn cái ao ở dưới gọi là ao suối vàng ăn thông thẳng với địa ngục, do đó mà địa ngục còn kêu là suối vàng. Nước ở suối vàng là nước chết nên không lưu thông và không có sức sống, vì vậy mà cây cỏ chung quanh khô héo mặt đất nứt nẻ cằn cỗi. Người ta nếu như chỉ coi tiền tài là của riêng, không chịu để lọt ra ngoài một đồng một cắc giúp đỡ kẻ nghèo ắt sẽ như nước chết sinh côn trùng. Hãy nhìn những đất trên các đồi trọc tại dương gian thấy đều chết chóc, cuối cùng hóa thành đất vàng, nước dơ dáy đục ngầu chảy thành suối vàng, nước đó ngấm vào thân người khiến xương trở thành xương khô, xương trắng cuối cùng giúp ích được gì? Người đời phải lo tu dưỡng chính khí, khí mạnh xung thiên giúp ích cho người, lưu danh muôn thuở. Còn không xú khí sẽ tràn đầy thân xác tạo thành luồng khí độc, hành động bất cứ việc gì cũng đều để lại sự xấu xa ô uế mà thôi, sau khi chết đương nhiên suối vàng sẽ hiện ra trước mắt. Còn nếu như tâm địa trong sạch, không mưu đồ đen tối, sau khi chết được tắm nước trong, thân xác trở thành thân pháp, uống trà cam lộ Thủy Tinh

Bắc Hoa, khoảnh khắc cảm thấy thân tâm mát mẻ, tỉnh giấc mộng lớn phàm trần, khi thoát xác liền tới được thiên đường cực lạc. Có muốn lựa chọn thứ nước đó không? Nếu muốn điều cần nhất là chớ đi sai đường nước chảy.

Dương Sinh: Nghe xong những lời đức Đế Quân vừa truyền dạy, lòng đệ tử vô cùng cảm động, thiên đường địa ngục đều không hề có lỗi, nguyên cũng là tại phân biệt đó thôi.

Đế Quân: Giờ đây tôi lại hướng dẫn Dương Sinh dạo thăm cung Thủy Tinh, để thấy rõ quá trình tu đạo Bắc Hoa.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Đế Quân đã hết lòng chỉ giáo, đệ tử xin lắng nghe Đại Đạo Bắc Hoa.

Đế Quân: Hãy theo tôi tới phía trước cung Thủy Tinh để tiện hỏi đạo.

Dương Sinh: Đường thiên đường vô cùng xa xôi song có thể thâm nạp được tất cả các giới đạo sĩ, chỉ cần làm sao hợp được với khí hậu và hoàn cảnh là đều có thể tới đây cùng thể hiện chân lý đạo mẫu... Theo chân đức Đế Quân lại đi tới một cảnh giới mới, phía trước thấy hiện ra một tòa cung điện rộng lớn vô cùng, trong ngoài nhìn thấu suốt không vương một hạt bụi, phía trên có đề sáu chữ: “Viện tu đạo Thủy Tinh Cung”.

Đế Quân: Đây cũng là cung Thủy Tinh, phía trong có các bậc cao chân cùng linh thủy cá tôm đang luyện đạo, Dương Sinh có thể vào trong phòng vấn họ.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh. Phía trong linh khí vô cùng mạnh mẽ, đệ tử có cảm giác bị chèn bai giống như có sức đẩy ngược linh thể trở lại.

Tế Phật: Chớ có sợ hãi, bởi lẽ các đạo sĩ đang tập trung tinh thần để điều dưỡng linh khí Bắc Hoa, họ sẽ tạo được sức mạnh dồi dào non lấp biển do đó mà con mới có cảm giác như vậy. Con có thể hỏi các vị đó về lý đạo.

Dương Sinh: Hay quá... Dung nhan quý vị đó sáng rực hào quang, trên đỉnh đầu bạch quang tỏa sáng ngời, lạnh băng song vẫn cảm thấy có sức nóng... Xin cho biết về pháp tu mà quý vị đang tập luyện, pháp này kêu là pháp gì, chúng sinh dưới gầm trời có học tập được không?

Đạo Trưởng: Dương Sinh từ dương gian lên đây phỏng vấn quả là kì duyên, phương pháp tu đạo có rất nhiều, nói đến quá trình tu đạo của tôi, thực ra thì cũng chẳng có gì gọi là bí quyết. Tôi lúc còn ở tại thế gian là tay cự phú, song tôi lại khinh tài trọng đạo, chẳng chịu làm đầy tớ cho đồng tiền, do đó mỗi khi nghe thấy ở đâu có tai biến hoặc nghèo khổ cần sự giúp đỡ tôi đều giúp liền. Đối với địa phương cần tiền bạc đất đai để xây dựng, giáo dục nhân tài, tôi đều cống hiến, do đó mới được tặng mấy cái tên là “đại thiện nhân” cùng “tán tài tiên” tức là vị tiên ban phát của cải. Lúc về già tri trai tu đạo, giảng kinh thuyết pháp, độ người hướng thiện, làm công tác từ thiện cải cách phong tục. Lúc sống suốt đời tôi lo thực hiện hoài bão cứu nhân độ thế, vì vậy đã cảm hóa được rất nhiều người. Năm bảy mươi tám tuổi từ già cõi đời, công quả viên mãn, được lên cõi trời Ngũ Lão để tu luyện thêm, hiện tại tôi đang lo bồi dưỡng nguyên thân tại Thủy Tinh Cung đã tới giai đoạn “viên quang” tức hào quang tròn đầy. Nếu như lúc tại thế tôi chỉ lo mưu đồ tiền của, sống xa hoa dâm ác hẳn là ngày nay đã bị đày xuống địa ngục để thanh lọc cái thân ô uế, thì làm sao còn có thể tiêu dao vô tận tại nơi đây, sở dĩ tôi tự cảm thấy số tôi được may mắn là vì tôi không bị tiền tài mê hoặc. Làm người nếu như tôn trọng giữ gìn được chữ “công” tức là chung, đâu đâu cũng nghĩ tới việc lo cho người ắt là chư Tiên Phật sẽ lo cho mình, cùng tranh thủ để mình được tới đích. Như nay tôi có thể ở chốn này sống vô ưu vô sầu là nhờ lúc trước dốc tâm cứu đời nên mới được như vậy. Mong người đời bỏ giả tu chân, chớ nhận dối làm thật để tránh khỏi mãi mãi nghĩ giả để rồi cuối cùng phải ngậm đắng nuốt cay tại địa ngục.

Dương Sinh: Cảm tạ những lời chỉ giáo của đạo trưởng, phải là người trừ tuyệt được lòng tư dục mới đạt được niềm vui sướng của sự chí công vô tư này, trời xanh quả là công bình. Còn linh thủy cá tôm đang bơi lội vui đùa kia chẳng rõ đạo hạnh của

chúng như thế nào?... Tôi vừa nói xong, một con tôm lớn đột nhiên mở miệng nói: “Anh chớ coi khinh anh em chị em ở trong nước chúng tôi, ngày hôm nay chúng tôi tới được nơi đây hẳn là cũng tạo được một đoạn lịch sử phi phàm, anh hãy lắng nghe. Linh thủy cá tôm là sinh vật thịt mềm nên bị ăn thịt nhiều, nhưng suốt đời chúng tôi lại chỉ uống nước ăn rêu sông biển, không hề cướp của bạn mà ăn thực hiện đức hiếu sinh của trời nơi thượng giới, tình đồng loại của người nơi hạ giới, sống thanh bạch như vậy một đời, do đó mà ngày nay mới lên được đến đây. Chúng tôi tuy gọi là linh thủy cá tôm, song tâm chúng tôi với tâm Phật là một, do đó không lâu chúng tôi sẽ thoát xác hóa thành thân người, pháp tướng sẽ xuất hiện, so sánh với các đạo sĩ kia sẽ chẳng khác nào. Các vị đạo sĩ kia phần lớn đều do chúng tôi biến hóa thành, chỉ cần sau khi tu luyện xong, công phu thành thực, tất nhiên thoát xác. Người đời cũng đã từng cư ngụ trong vỏ tôm, hi vọng họ không bội phản chính thân thể mình, bình đẳng cùng cảm thú, nếu như còn sai trái sau khi thoát xác ắt sẽ mang lột cảm thú, chịu luân hồi đời kiếp.”

Tế Phật: Đạo hạnh đó của linh thủy cá tôm không những đã không được người kính trọng mà cá tôm lại còn phải hi sinh tính mạng để nuôi người, do đó cá tôm đôi khi chẳng cần phải trải qua “tứ sinh hồi hồn phủ” tức là phủ hoàn hồn bốn loài sinh vật là hóa (*côn trùng sâu bọ*), thấp (*cá tôm ốc hến*), noãn (*chim muông gà vịt*), thai (*cọp beo trâu bò lừa ngựa*). Loài người ăn thịt loài động vật yếu mềm, phải chăng là lớn ăn nhỏ? Mong rằng sau khi bạn tôm thuyết pháp thực khách bỏ được thói quen ăn thịt các loài động vật. Tuy thời giờ eo hẹp song cũng đã trình bày được một phần thắng cảnh Bắc Hoa để người đời thấu tỏ, mong chúng sinh dưới gầm trời thể hội được những điều vừa tiết lộ ở trên, song điều cần thiết nhất vẫn là chớ tự phản bội việc được mang hình hài con người của chính mình. Cảm tạ đức Đế Quân đã chịu nhọc nhằn dắt dẫn Dương Sinh, giờ xin cáo từ.

Dương Sinh: Đa tạ đức Đế Quân đã ân ban chỉ giáo, kính mong từ nay trở về sau mãi mãi còn được đức Đế Quân ban thưởng linh quang ơn ích. Giờ xin kính biệt.

Đế Quân: Tế Phật cùng Dương Sinh quả là đã trải qua bao gian khổ, tôi xin ban thưởng nước trí tuệ Bắc Hoa cho tính linh của Dương Sinh, từ nay công tác phổ độ chúng sinh tin rằng sẽ linh thông không còn trở ngại.

Dương Sinh: Xin cúi đầu lạy tạ đức Đế Quân đã ân thưởng... Đệ tử nguyện kính tôn lời đức Thánh dạy, gia công tu tâm sửa tánh để trước độ mình sau độ

người... Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư trở lại Thánh Hiền Đường.

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

